

Bemærkninger til 1) Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 181 af 20. Maj 1933 om offentlig Forsorg. 2) Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 182 af 20. Maj 1933 om Folkeforsikring. 3) Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 179 af 23. Juni 1932 om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m., saaledes som den er ændret ved Lov Nr. 184 af 20. Maj 1933.

Ved Sociallovens Vedtagelse i 1933 deltes de økonomiske Byrder mellem Staten og Kommunerne og den enkelte Kommune og Refusionsforbundet. Det var en Forudsætning, at skulde der opstaa en ulige Byrdedeling, da maatte Fordelingsreglerne, der var udarbejdet af en sagkyndig Kommission, naturligvis tages op til Prøvelse og Revision, saa opstaaede Uligheder snarest blev rettet.

De nu fremsatte Lovforslag tilsigter at lette Kommunerne for den Del af de Udgifter, som det kommunale Styre har ringe eller slet ingen Indflydelse paa, idet Lovgivningen har fastlagt saavel Omraadet for Hjælps Ydelse som dennes Størrelse. Det gælder saaledes for Aldersrenten, hvorfor det foreslaas, at Staten overtager endnu en Syvendedel af denne Udgiftspost. Da det mellemkommunale Beløbs Størrelse (Refusionsbeløbet) er meget trykkende, foreslaas det, at Statens Andel fremtidig bliver fem Syvendedele, Opholdskommunens Del een Syvendedel, medens een Syvendedel anmeldes til mellemkommunal Refusion.

Endvidere foreslaas det, at Staten ikke mere fordeler en Trediedel af Udgifterne til Tilskud til Arbejdsløsheds-kasserne; da Kommunerne ingen Indflydelse har, maa Staten, naar Tilskud skal ydes, selv bære Udgiften hertil.

Forslagene tilsigter at øge det kommunale Selvstyres Omraade ved at formindske eller helt fjerne Kommunernes Bidragspligt paa Omraader, hvor Kommunerne ikke har Indflydelse. Paa den anden Side synes det naturligt, at paa de Omraader, hvor Kommunerne har Bevillingsretten, bør det kommunale Ansvar ogsaa øges, hvorfor

det foreslaas, at den bevilgende Kommune (Opholdskommunen) fremtidig bærer Halvdelen i Stedet for Trediedelen af de Beløb, der anmeldes til mellemkommunal Refusion.

Det mellemkommunale Beløb har hidtil været delt mellem Kommunerne efter Regler, hvorefter $\frac{1}{3}$ lignedes paa Kommunerne efter Grundværdien m. v., $\frac{1}{3}$ efter Folketallet og $\frac{1}{3}$ efter de forefundne Indkomster. Da de stærkt svingende Konjunkturer inden for kortere Tidsperioder kan opvise Eksempler paa, at Landbrugsejendommenes Forrentningsevne snart er positiv, snart negativ, vil det sikkert være nødvendigt at formindske den hidtil udskrevne Del paa Ejendomsværdierne fra $\frac{1}{3}$ til $\frac{1}{6}$, ligesom den Del, der har været udskrevet efter Folketal, ligeledes foreslaas formindsket i samme Omfang. Fordelingsreglerne maa sikkert være saaledes, at Byrderne fordeles efter Skatteevne, kun derved finder man et Bæregrundlag, der kan holde, hvorfor det foreslaas, at fremtidig skal de $\frac{4}{6}$ af de mellemkommunale Refusionsbeløb fordeles efter statsskattepligtig Indkomst og ikke som hidtil efter den „raa Indkomst“ i Kommunerne.

Da Udgifterne til Frikørsel til Sygekassemedlemmer i Kommunerne er størst i de afsides liggende Egne, foreslaas det for at skabe størst mulig Lighed Kommunerne imellem, at disse Kørselsudgifter fremtidig kan anmeldes til Refusion.

Forslagenes økonomiske Virkninger vil antagelig, saa vidt Forslagsstillerne skønner, være saaledes, idet $\frac{1}{7}$ af Aldersrentens Beløb sættes til 10 Mill. Kr.:

	Ændrede Refusionsregler	Staten fritager Kom. for Bidrag til Arbejdsløsheds-kasserne	Staten overtager yderligere $\frac{1}{7}$ af Aldersrenten	Resultat
Hovedstaden	+ 5,1 Mill. Kr.	÷ 3,0 Mill. Kr.	÷ 2,1 Mill. Kr.	= 0
Købstæderne	+ 2,2 — —	÷ 2,25 — —	÷ 2,3 — —	= ÷ 2,3
Sognekommunerne	÷ 7,3 — —	÷ 4,5 — —	÷ 4,6 — —	= ÷ 16,4